



ת"פ 35362/06/14 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נגד גברת סושי בע"מ, רונית יחזקאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

01 מרץ 2015

ת"פ 35362-06-14 אגף מס הכנסה
ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור
תביעות נ' גברת סושי בע"מ ואח'
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור
תביעות

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. גברת סושי בע"מ
2. רונית יחזקאל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנה עבו-עיסא ועו"ד אמנו

ב"כ הנאשמת עו"ד ליאור שחטר

הנאשמת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

נאשמת 1 עסקה בשנים 2009 - 2010 בייצור ובמכירת סושי, כשנאשמת 2 הייתה המנהלת הפעילה בעסק. הנאשמות הורשעו, על סמך הודית נאשמת 2 בשמה וכמייצגת נאשמת 1, כמפורט בהכרעת הדין, בעבירות של אי דיווח לרשויות המס ובאי העברת ניכויים.

באשר לעבירות הדיווח, הנאשמות לא הגישו במועד לפקיד שומה את הדו"חות לשנים 2009 - 2010, שנים בהן מחזורי העסקים עמדו על מאות אלפי שקלים. בנוסף, הנאשמות לא הגישו למע"מ שני דו"חות תקופתיים בשנת 2010, שסכום המע"מ הנובע מהם אינו נופל מ- 92,000 ₪. בכך עברו הנאשמות עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה

עמוד 1



[נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה") ועל סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ").

כמו כן, ניכר הנאשמות מס במקור ממשכורות ומתשלומים נוספים בסך כולל העולה על 35,000 ₪ במשך שישה חודשים בשנת 2010, ולא העבירו את המס שנכסה לפ"ש. בכך עברו 6 עבירות על סעיף 219 לפקודת מס"ה.

מטעם המאשימה טענו לעונש נציגות מס"ה ומע"מ, שעמדו שתיהן על הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, הציעו מתחמי ענישה המשקללים את ריבוי העבירות וגיווןן ואת סכומי המס, שרצפתם בתקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות ותקרתם במאסר ממש, כמפורט בטיעוניהן, ועתרו ביחד להטלת עונש כולל לתקופה של שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

בכל הנוגע להסרת המחדל, צויין כי 2 הדו"חות למס"ה הוגשו באיחור של שנים ולא חייבו תשלום. לעניין המס במקור שנכסה, הובהר כי המחדל לא הוסר. אשר לדיווחים למע"מ, צוין כי הנאשמות שילמו סך של כ- 4,000 ₪ מתוך סכום המע"מ שעולה על 92,000 ₪. יצוין כי הסנגור בטיעונו העלה טענה שבשונה מן המפורט בכתה"א בו הודו הנאשמות, סכום המע"מ עומד על 24,000 ₪, ולאחר בירור מסרה המאשימה כי היא מתנגדת להעלאת טענות שונות מאלה שצויינו בכתב האישום בו הודו הנאשמות, במיוחד לאחר שהנושא הוכרע במסגרת טענה מקדמית.

הסנגור עמד על הנסיבות שהביאו לביצוע העבירות, הקשורות בהסתבכות העסקית של הנאשמות, שהביאה את נאשמת 2 למכירת דירת מגוריה ולהליך של פשט"ר. הסנגור טען כי מתחם הענישה מתחיל במאסר מותנה לכל אחת מהעבירות, והפנה לפסיקה. עקב תפקודה הנורמטיבי של נאשמת 2, נסיבותיה האישיות, הנסיבות הכלכליות, המאמץ שעשתה לפי הנטען להסרה חלקית של המחדלים, העדר העבר הפלילי ולקחת האחריות, ביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד וקנס מינימאלי.

הנאשמת תיארה את קריסת העסק והסתבכותה והבהירה כי העבירות לא בוצעו מתוך רצון שלא לקיים את החוק אלא עקב המצוקה אליה נקלעה.

דין והכרעה

מושכלות ראשונים הם כי רישום העסקאות במלואן, דיווח במועד על פי הוראות החוק, ותשלום המס, הם אבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. המשמעות המיידית של אי הגשת דו"חות במועד במרבית המקרים היא אי תשלום המס הנובע מאותם דו"חות במועד או בכלל.

עבירות אי הדיווח הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, מקשה על תכנון התקציב ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. זאת ועוד, משמעותו המיידית של אי



הדיווח למע"מ היא המנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה והותרתם ברשות הנאשם.

מדיניות הענישה כלפי עבירות של אי דיווח היא מדיניות מחמירה, המושפעת מהשיטתיות שבמעשים, משכם, היקפם, הנזק שנגרם, כשהמונח נזק מאגד בתוכו הן את הנזק הכספי הישיר ככל שהוא ידוע והן את הנזקים הקשורים בעצם הפרת חובת הדיווח ומסירת המידע.

אשר לעבירות של אי העברת מס שנוכה במקור, בהתאם לשיטת המס הנהוגה במדינת ישראל, מוחזקים כספי מיסים בידי בעל העסק בפיקדון לשם העברתם לרשויות המס. החומרה שבאי העברת מס שנוכה במקור ברורה, בשל הפרת חובת הנאמנות של מי שהוא שלוח של רשות המס והמעילה באמון, וכבר נקבע בפסיקה כי עבירות אלה נושקות לעבירה של גניבה בידי מורשה (רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל, רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ברקאי"), עפ"ג (י-ם) 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל).

זה המקום להדגיש כי:

"האיסורים הפלייליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטות הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו" (עניין ברקאי).

מדיניות הענישה כלפי עבירות של אי העברת ניכוי מס במקור, עבירות שהעונש המקסימלי לצידן עומד על שנתיים, היא מדיניות מחמירה, המשקללת את היבט הפרת האמון, ומתחשבת בהיקפי המס שלא הועבר, מספר המקרים, אופי הכספים, התמשכות המעשים ועוד.

משרעת הענישה ביחס לעבירות של אי דיווח וביחס לעבירות של אי העברת מס שנוכה היא רחבה, וגם לאחר תיקון 113 ניתן למצוא פסיקה המסתפקת בענישה צופה פני עתיד לצד עונשי מאסר לא קצרים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמות את העונשים כדלקמן:

על נאשמת 1 שאינה פעילה קנס סמלי בסך 200 ₪ לתשלום עד ליום 1.4.15.

על נאשמת 2:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית לשובע.



הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 14.4.15. שעה 8:00, לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס מסוג עוון.

3. קנס בסך 10,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.5.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

4. הנאשמת תחתום הנאשמת על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא תחתום הנאשם, תיאסר לתקופה של 30 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת